

"Ganytojo" Red., 12-1
D. Vilniaus g-tvė N
Kannas, LITHUA

Laivas

Savaitinis Laikraštis

P 356-7445

No. 21. Gegužės (May) 17, 1924 Metai IV

"Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879."

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams \$1.50
Pusei metų 75c
Vienas num. 5c

One Year \$1.50
Six Months 75c
Single Copy 5c

Užsieniuse:

Elsewhere:

Metams \$2.00
Pusei metų \$1.00

One Year \$2.00
Six Months \$1.00

"DRAUGAS" PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

E V A N G E L I J A

Penktajam po Velykų Sekmadieniui

Jo. 16, 23-30.

Anuo metu Jėzus tarė mokiniams: Ištiesų, ištiesų sakau jums: jei ko prašysite Tėvą mano vardu duos jums. Iki šiol nieko nėsate prašę mano vardu. Prašykite ir gaukite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas. Tą kalbėjau jums prilyginimais. Ateina valanda, kada jau ne prilyginimais kalbėsiu jums, bet aiškiai pareikšiu jums apie Tėvą. Ta diena mano vardu prašysite: ir nesakau jums kad aš prašysiu Tėvą del jūsų: nes pats Tėvas jus myli, kadangi jūs ėmėte mylėti mane ir įtikėjote, kad aš iš Dievo išėjau. Išėjau iš Tėvo ir atvykau į pasaulį: vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Taria jam jo mokiniai: Štai dabar tiesiog kalbi ir ne jokio prilyginimo nesakai. Dabar žinome, kad viską žinai, ir tau nėra reikalo, kad kas klaustų: iš to tikime, kad iš Dievo esi išėjęs.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS

Šio Sekmadienio Evangelija ir-gi yra ištrauka iš ilgos Jėzaus kalbos per paskutinę vakarienę, paguodos testamentu vadinamos.

Išganytojas nurodo čia apaštalams dar vieną, trečią, paguodos šaltinį, iš kurio jie atsiskyrimo valandoje ir vėliau atėjus įvairiems bandymams galės suraminimą semti.

Apaštalai išgirdę iš savo Mylimojo Mokytojo lupų, kad reikės skirtis, pasijuto esą apleisti, kaip kokie našlaičiai.

Ligšiol jie turėjo Išganytojo asmenyje Globėją, kuris jiems teikė pagalbos įvairiuose jų reikaluose. Jie buvo, kaip vaikučiai po gero Mokytojo globa.

Bet kas bus dabar, kai tasai geras, išmintingas ir galingas Gelbėtojas apleis juos ir jie jau nebeturės Jo pagalbos?

Į šią baimės pilną klausimą apaštalų širdyse kilusį Jėzus duoda atsakymą, nurodydamas į vieną priemonę, kuri užstos jiems galingojo Gelbėtojo čiabuvimą. Ir toji priemonė yra malda.

Ištiesų, ištiesų sakau jums: jei ko prašysite Tėvą mano vardu, duos jums.” (Jo. 16, 23).

Koks gražus paskatinimas me'tis gludi mintyje, kad malda pavaduoja ir atstoja Jėzaus čia buvimą! Maldoje tikintysis bendrauja su savo mylimuoju Išganytoju. Malda jį suramina, paguodžia, pamokina. Per maldą gauna jisai visa, ko jisai nuo Išganytojo yra reikalingas. Malda yra visagalis įrankis Jo pagalbos įsigyti.

Bet kad malda atneštų šitų gausių vaisių, reikia melstis “Jėzaus vardu,” kitaip sukant, reikia melstis Dievą tokių dalykų, kurie turi sąryšį su mūsų išganymu, del kurio Jėzus atėjo į šį pasaulį.

Tiesa, mes galime ir turime teisės prašyti Dievą laikinųjų žemės gerybių, kaip antai sveikatos pasisekimo mūsų darbuose ir panašių, bet to prašyti privalome tokia prasme, kokia tie dalykai privalo mums, kirkščionims, buti, kitaip sakant, *priemonės išganymui*.

Visa, ką Dievas sutvėrė, yra tam sutverta ir tam privalo buti vartojama, kad pasektumėm tikslą, Dievą. Tai gi ne delto reikia prašyti tų gerybių, kad jos mums smagumo teikia, ne delto, kad mūsų kunišką prigimtį patenkina, bet delto, kad jos yra reikalingos mūsų gyvybei palaikyti, kad jos gelbsti geriems darbams atlikti, kad jos butini yra artimo meilei parodyti.

Visos žemės gerybės be šito sąryšio su tikslu, Dievu; pasidaro be tikros vertės, virsta net kenksmingomis.

Gražiai išreiškė šitą mintį šv. Grigalius Didysis, sakydamas: “Tu neieškai Jėzaus Jo namuose, jei amžinybės šventykloje meldi laikinųjų dalykų. Štai, vienas ieško maldoje moteries, kitas prašo namų, dar kitas — drabužių, o dar kits maldauja, kad jam būtų duota duonos.” Žmogus, tiesa, gauna tų dalykų, bet tik tai tuomet, kai jisai prašo jų taip, kad jie nebutų jo sielos išganymui kliutys.

Melsdamiesi tad, atsiminkime visuomet Jėzaus įspėjimą: “Ieškokite visupirma Dievo karalystės ir jo teisybės, o visa tai bus jums pridėta.” (Mt. 6, 33). X.

Mes plaukiame per šio pasaulio jurą į Amžinosios Tėvynės prielauką. Kad laimingai daplauktume, turime būti Kristaus skirtame laive — Katalikų Bažnyčioje — kuri vairoja šv. Petro įpėdinis Romos vyskupas.

Ir mūsų “Laivas” plauks išvien su Kristaus laivu.

SKAITYKITE IR PLATINKITE “LAIVĄ!”

KARDINOLO SUTIKTUVĖS.

Paradas.

Sekmadieny, Gegužės 11 d., Chicagos miestas buvo nepaprastų iškilmių liudininkas.

Tą dieną grįžo iš Romos naujai Sv. Tėvo Pijaus XI

paskirtas Kardinolas Jo Eminencija Jurgis-Vilhelmas Mundelein, Chicagos Arkivyskupas.

Chicagos miestas kuoiškilingiausiai pasitiko savo PIRMAJĮ Kardinolą.

Sulig spaudos pranešimu Kardinolą pasitiko ir pasveikino koks milijonas žmonių.

Per 15 mailių (22 verstų) tukstantinės žmonių minios buvo užpludusios visas gatves einančias skersai boulevardo, kuriuo važiavo J. E. Kardinolas.

Gi pačiame parade — eisenoje dalyvavo arti 70,000 VYRŲ, įvairių katalikiškų organizacijų narių ir mokyklų studentų.

Tie tukstančiai vyrų organizuotai atskiriais buriais, pasipuošę vėlavų-vėliavomis, šimtų benų lydimi, žygiavo kuo ne per pusantros valandos Chicagos Katedros link.

Buvo tai puikus reginys. Kam teko tą sutiktuvių eiseną matyti, neužmirš jos per ilgus metus.

Joks pasaulio dididkas, joks Amerikos prezidentas negalėjo turėti didingesnio sutikimo.

O tuo tarpu Kardinolas, kuriam buvo surengtos šios nepaprastos sutiktuvės, yra paprasto neturtingo Brooklyno gyventojų sunus.

Ir šiandien, kai prieš jį lenkia galvas milijonai žmonių, kai jį sveikina valstybių vadai — tas Kardinolas neturi nei kariuomenės, nei žemių nei milijonų turtų nei fabričių. Jis yra persekiojamas, neapkenčiamas Katalikų Bažnyčios šūlas — narys. Ir daugiau nieko.

Bet jis valdo milijonų žmonių širdis, kurios mato jame Kristaus Bažnyčios kunigaikštį.

Kas giliau pamąsto, tas mato, kad šios iškilmingos Kardinolo sutiktuvės yra tik vienas naujas įrodymas Katalikų Bažnyčios dieviškumo, kuri stovi ir stovės iki amžių pabigailai tvirtai, kaip to uola, ne turtų ar kumščio galybė, bet tikėjimu ir meile.

Federacija.

Tarp daugybės katalikiškų organizacijų Kardinolo su-tiktuvėse dalyvavo Lietuvių Katalikų Federacija.

Ir reikia pripažinti, kad lietuviai katalikai parade pa-sižymėjo.

500 vyrų parinktų žengė 32 eilioms po 16 kiekvienoje gražiausia tvarka. Visi tamsiai pasirėdę atrodė standžiau ir tvarkingiau už kitus.

Ant burio plėvesavo graži šilkinė vėliava su parašu: "Lithuanian Catholic Federation."

Priešakyje ėjo skaitlingas benas, o už beno pirmoje maršuojančių vyrų eilėje aukštai buvo nešamos trys pui-kios vėliavos: Amerikos, Lietuvos ir Šv. Tėvo viduryje.

Šv. Tėvo vėliavą lietuvių buryje buvo vienintėlė Šv. Tėvo vėliava parodoje maršuojančių tarpe.

Del tos vėliavos ir del tvarkingumo lietuvių burys bu-vo visur sveikinamas garsiai publikos plojimais. O vy-riausias parodos maršalas išreiškė lietuviams pagyrimą.

Garbė tiems vyrams, kurie tą brangią katalikams die-ną lietuvių vardą pakėlė!

ŠVENTOS DIENOS RYTMETINĖ

G i e s m ė .

Šitai atbundu, Dieve, iš miego užtiesą, 24
Regėdamas savo akimis dienos aiškia šviesą.

Idant rėdydams kuną ir dušią rėdyčiau,
Aš Tavo garbei, Dieve, eičiau į bažnyčią.

Padėk tą, Dieve, pasiryžimą pildyti,
Kad geiduliai, tuštybės manęs netrukdytų.

Tetrokštu Tave garbint širdies tikyba gyva,
Kad mums Mišiose Jėzus daros auka tyra.

Ten Majestotą Tavo užslėptą šlovinsiu,
Nužeminta širdžia aš Tave išpažinsiu.

Duok dovaną šviesybės Dvasios Šventos Tavo,
Trokštu malonės tokios, visa širdžia savo.

Taip vis daryti trokštu ir visad lai klojas
Palenkti Tavo valiai savo rankas, kojas.

Vienoj draugijoj Kristaus tarnų surinkime,
Vienoj tikyboj Dievo vienam pažinime.

Atvira sirdžia garbę bažnyčioj duosiu,
Tikrai šlovindams Dievo vardą ten giedosiu.

P r i e r a š a s : Šitą giesmę užrašiau nuo Ant. Lengvenio, Sintautų parapijos, Gabartų kaimo. Jije niekur nebuvusi spausdinta ir retai kur žinoma. Mintis palikta, tešiaus keletą slavizmų prašalinau. Ją galima giedoti psalmių melodijomis.

Kun. Jonas J. Jakaitis.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Klausimas. Kuriais metais įvyko ciesoriaus Augusto įsakytas viso pasaulio surašymas, apie kurį rašo Lukas Evangelistas 2 skyr. 1 eil.? Ir kurį mėnesį šis surašymas įvyko?

J. Gavėnas.

Atsakymas. Žmonės skaičiuoja metus paprastai pradedami nuo kokio žymaus atsitikimo įvykusio jų tarpe. Tuos metus skaito pirmais ir paskui iš eilės skaitoma, kiek metų praėjo nuo ano atsitikimo.

Šiandie veik visos tautos, bent krikščioniškosios pradedą metų skaičiavimą nuo žymiausio pasaulyje atsitikimo, butent nuo Jėzaus Kristaus, pasaulio Išganytojo, Dievo Sunaus, gimimo.

Bet prieš Kristaus atėjimą į šį pasaulį ir paskui dar ilgą laiką buvo vartojamas kitoks metų skaičiavimo budas, įvairus pas įvairias tautas.

Duokim sau, žydai pradžioje skaitė metus sulig patriarchų metais. Vėliau sulig karalių viešpatavimo metais. Ir delto kokiam atsitikimui pažymėti, jie vartodavo tokių išsireiškimų: "*Ketvirtais Dovidio karaliaus metais įvyko karas su filistiniais.*"

Romėnai skaitė metus nuo jų sostinės Romos įsisteigimo. [Tačiau šis skaičiavimas nebuvo viešame gyvenime vartojamas, bet tik rašytojų rašant praeitį. Viešame gyvenime romėnai irgi skaitė sulig vadtytojų, konsulių ar cėsorių, viešpatavimo metais.

Vienas atsitikimas yra net Evangeļijoje šitokiu metų skaičiavimo budu pažymėtas, butent šv. Jono Krikšt. viešo mokinimo pradžia. "*Penkioliktais cėsoriaus Tiberijaus viešpatavimo metais.... Viešpaties žodis pasigirdo Zakarijos sunui Jonui tyruose.*" (Lk. 3, 1).

Dar buvo ir yra kitokių metams skaičiuoti budu. Bet tam sykiui užteks.

Tai visa sakome tam, kad Tamsta pats įsitikintumei,

kaip įvairiai galima suprasti Tamstos klausimas “kuriais metais įvyko Ciesoriaus Augusto surašymas.”

Galima jis suprasti visaip, žiurint į tai, ar Tamsta nori žinoti, kuriais metais nuo Kristaus gimimo, ar nuo Romos įsteigimo, ar kuriais ciesoriaus Augusto viešpatavimo metais ir tt. šis surašymas įvyko.

Jei norima žinoti “kuriais metais” nuo Kristaus gimimo tai atsitiko, tuomet aiškus atsakymas. Tais pačiais metais įvyko surašymas, kuriais Kristus buvo gimęs, nes sulig Luko Evangelija Kristus kaip tik gimė per surašymą.

Bet čia kyla klausimas, kurie metai buvo tie “pirmieji” nuo Kristaus gimimo palyginus su kitais atsitikimais, kaip, duokim sau, su Romos įsteigimu?

IV šimtmeteje mokslo vyras Dionizas Ekzignus, kuris pirmas pradėjo skaičiuoti metus nuo Kristaus gimimo, nustatė, kad pirmieji Kristaus gimimo metai turėjo būti 754 metai nuo Romos įsteigimo. Jo nustatymą iš palengva priėmė visos krikščioniškos tautos ir šiandien mes visi vartojame Dionizo Ekzignus'o nustatytą metų skaičiavimą. Sulig šituo skaičiavimo šiandien mes turime 1924 metus nuo Kristaus gimimo.

Kitas Tamstos klausimas, butent kurį mėnesį įvyko ciesoriaus Augusto surašymas, nėra tikslus.

Surašyti keliolikos milijonų tauta nėra taip lengvas dalykas. Delto surašymas turėjo užtrukti nė vieną kokį mėnesį, bet kelis.

Viena tik galima pasakyti, kad surašymas tęsėsi ir per Gruodį mėnesį, nes, kaip pamatysime žemiau, Kristus gimė Gruodžio mėnesyje.

Klausimas. Kokia yra Jėzaus gimimo diena, ar sere-
da ar pėtnyčia?

J. Gavėnas.

Atsakymas. Evangelija aprašydama Jėzaus gimimą, nepažymi, kokią dieną Jėzus buvo gimęs. Bet turime tikrų žinių, kad Jėzus yra gimęs Gruodžio 25 dieną. Iš kur mes žinome? Iš krikščionių romėnų, kurie nuo seniausių laikų švenčia Kalėdų dieną Gruodžio 25 dieną. Mat, Romos krikščionys galėjo geriausiai žinoti Jėzaus gimimo dieną. Surašytų ant tikrų tobylių romėnų valstybės piliečių vardai buvo laikomi Romos mieste Kapitolijaus raštinėje. Be abejo ir Jėzaus vardas buvo išrašytas ant tų tobylių. Kadangi tarp pirmųjų krikščionių Romoje buvo daug ir iš senatorių, aukštųjų valdininkų, tarpo, net iš cėsoriskos giminės — tai neabejotina, kad jie galėjo sužinoti iš valstybės raštinės, kokią dieną Kristus gimė. Ir Kalėdų šventimas Gruodžio 25 dieną Romoje nuo senų senovės parodo, kad dėl Jėzaus gimimo dienos nebuvo jokių abejojimų.

Dabar dėl klausimo, ar seredoje ar pėtnyčioje Kristus yra gimęs — tai štai ką turime pasakyti.

Šiandien, kai užrašomas naujai gimęs kūdikis pažymima tik jo gimimo metai ir mėnesio diena, niekas nežymi savaitės dienos. Tai neturi jokios svarbos naujai gimusių registracijai.

Jei taip daroma šiandien, tai gą gi besakyti apie registraciją senovės laikais?

Bet jei Tamstai taip labai svarbu žinoti, ar seredoje ar pėtnyčioje Kristus yra gimęs, tai pamėgink pats išskaičiuoti. Kristus gimė sulig Dionizo skaičiavimu Gruodžio

25 d., 754 metais nuo Romos įsteigimo. Nuo to laiko išėjo 1924 metai. Lieka tik išskaičiuoti, kokia savaitės diena galėjo būti Gruodžio 25 dieną 1924 metai atgal. *K. R.*

ŽINIOS IŠ PALESTINOS.

Kun. A. P. Baltutis.

Gyventojai.

Palestina savo gyventojais tikrai marga. Žydai sudaro vos septintąją visų gyventojų dalį. Daugusiausiai gyvena arabai. Jie yra musulmanai. Viso gyventojų Palestinoje yra apie 663,000. Tikėjimo žvilgsniu jie taip pasiskirsto: Musulmanų apie pusę milijono, žydų apie 90,000, katalikų apie 38,000; pravoslavų yra netoli 25,000 ir įvairių protestoniškų sektų apie 10,000.

Grekų apeigų katalikai skaičiuje apie 15,000 gyvena daugiausiai Galilėjoje.

Žydų troškimai.

Didžiajam karui pasibaigus, Palestiną ėmė valdyti Anglija. Ji pasiskelbė, norinti žydų tautai grąžinti senovės jų tėvynę ir duoti jai plačią autonomiją — savivaldybę. Subruzdavo įvairios žydų religinės ir politinės partijos, o ypač sionistai traukti, iš viso pasaulio žydus į Palestiną, kad tuo būdu galėtų sau užsitikrinti šalies valdyme daugumą. Suprantama, tai nepatiko ten gyvenantiems arabams. Arabai pradėjo iš visos širdies nekęsti žydų, kartais net suruošdami jiems užmažą nieką skerdynes. Iš kitos pusės žydai stengiasi visur įsiskverbti, užviešpatuoti. Iš čia kova. Religiniu žvilgsniu kova dar tuo čia paaštrėjo, kad į tuos žydų siekius šnairomis pradėjo žiurėti protestonų sekotos. o ir katalikams grėšė pavojus nustoti dabar turimų

Palestinoje teisių. Kad katalikų tikėjimas Palestinoje augtų, plėtotų, kad nebutų katalikų gyventojų teisės susiaurintos, susikūrė draugija katalikų tikėjimo Palestinoje palaikymo delei. Ją veda Nikodemijos arkivyskupas Karolis Cremonesi. Šventasis Tėvas jo veikimą patvirtino ir jų darbuotę palaimino. Daugija imasi pirmoj eilėj tikybiniai išauklėti ir išmokyti Palestinos jaunimą.

Pavojus.

Jeruzolimos patriarkas Barlassina's jau prieš porą metų įspėjo apie grėšiantį katalikams Palestinoje pavojų iš Anglijos ir Amerikos pusės anglikonai ir įvairių sektų amerikonai pila kupinomis rieškutėmis sterlingus ir dolerius, kad atitraukus katalikus nuo švento tikėjimo. Žinoma, kova nelygi materialiu žvilgsniu, bet vilties nenustoja ma, — katalikų pusėje tiesa.

BOLŠEVIKŲ KALĖJIME.

J. E. Mogilevos Arkivyskupas J. Cieplakas neseniai tapo bolševikų paleistas iš kalėjimo.

Senelis išvargęs 16 mėnesių bailsame kalėjime nuvyko į Romą, kur buvo iškilmingai sutiktas. Pats Šv. Tėvo sekretorius Kard. Gasparri pasitiko jį gelžkelio stotyje. Toks aukštas pagerbimas teisingai teko kentėtojui už tikėjimą, koku buvo senelis Vyskupas Cieplakas.

Štai ką jisai pasakoja apie savo buvimą bolševikų kalėjime:

“Aš buvau kalėjime laikomas per šešioliką mėnesių. Kuomet buvau mirtimi pasmerktas pereitų metų balandžio mėn., buvau uždarytas į Lubiaukos kalėjimą, laukdamas ten nuspręstos man mirties. Čia aš praleidau ištisas savaites pasninke ir maldose. Paskui mane perkėlė į Butyrkos kalėjimą, kur mane uždarė į mažą ruimelį, kur be manęs buvo 26 kaliniai.

Vieną dieną vienas iš mano sargų (kareivis) pasiūlė mane ir kitą kalinį — profesorių pasiūnekėtų. Ant rytojaus profesorius pražuvo. Tai sukėlė daug neramybės tarp kitų kalinių, kaikurie nedrįso į mane prakalbėti. O aš nežinojau, kad mano mirties ištarnė atmainyta, ir aš kiekvieną dieną mąsčiau, kad tai yra mano paskutinė.

Mano valgis buvo svaras duonos ir du kartu sriubos lėkštė į dieną.

Čia esant, išleisdavo pusei valandos pasivaikščioti į kalėjimo kiemą.

Prieš tris savaites mane vėl perkėlė į Lubiaukos kalėjimą, atskyrė nuo kitų. Tikrai maniau, kad paskutinė gyvenimo valanda atėjo.

Tuo tarpu, seredoj, įėjo į mano kambariuką du kareiviai ir paliepė man juos sekti. Pasiėmė į automobilį, nuvežė į stotį, kur man paliepė lipti į trečios klasės vagoną.

Išryto sustojo traukinys. Kareiviai šakė man išlipti. Išlipus vienas valdininkas paklausė manęs, kokį aš bagažą vežuosi į Latviją.

Čia aš supratau, joguei esu laisvas....”

Per ištisus metus J. E. kasdien laukė mirties ir niekas jam nepranešė apie mirties bausmės dovanojimą. Kasdien, laukti mirties tokiose sąlygose, baisiausia žmogui kankynė. Ką panašaus tik vieni socializmo inkvizitoriai gali išgalvoti.

Tuo tarpu senelis Arkivyskupas Ciep'iakas skaito savo kentėjimus menku daiktu palyginus su tuo, ką turi nukentėti Katalikų Bažnyčia bolševikijoje.

“Mano patyrimai ir kentėjimai yra menkas daiktas palyginus su bažnyčios kentėjimais Rusijoje. Komunistų piktybė atkreipta prieš visus religinius žmones. Kaip katalikai, taip stačiatikiai persekiojami. Bet užvis daugiaus katalikai, kurių bolševikai kažkodėl bijo.

“Visos Rusijoje bažnyčios ir cerkvės, taipat jų savastys suvalstybinta, ty. pakeista valstybės savastimi. Jas

valdo vietos sovietai, kurie bažnyčias ir cerkves išnuomuoja kongregacijoms kontraktais. Tečiaus kongregacijos turi turėti nemažiau 50 žmonių.

“Kunigai ar šventikai turi but kongregacijų renkami. Bažnyčiai laisvės Rusijoje nėra.

“Parapijų mokyklos panaikintos. Uždrausta katekizmo mokinti vaikus ligi 18 metų amžiaus. Už mano protestą prieš pastarąjį parėdymą aš buvau areštuotas.

“Mano arkivyskupijoje 150 kunigų areštuota. Iš jų 5 sušaudyta, gi kitų didžiuma randasi kalėjimuose. Šiandie ten laisvi kunigai turi aptarnauti net po penkias parapijas.

“Bolševikų valdžia uždarė visas teologines mokyklas.

“Nežiurint tų persekiojimų, religinė padėtis Rusijoje stipri. Ir atrodo, kad žmonių tikėjimas pagaliaus išgelbės pačią Rusiją.”

AUKOS.

Vargdienių Seselių Vienuolijai.

Kun. K. Strimaitis (Freeland, Pa.) — \$30; Kun. A. Dexnis (Grand Rapids, Mich.) — \$20; Kun. Ežerskis (Forest City, Pa.) — \$5; Kun. F. Alinskas (Youngstown, O.) — \$2.

Visiems aukotojams teatlygina Viešpats šimteriopai.

Kun. K. Rėklaitis,

2334 S. Oakley, Ave., Chicago, Ill.

“LAIVO” KONTESTAS.

Per paskutinę savaitę Kontestas pasistumėjo žymiai pirmyn.

Uoli kontestantė J. Jozapaitė greitu laiku įvarė arti 2000 balsų.

A. Kasinskaitė pralenkė savo konkurentą P. Zimitravičių. G. Minatienė pasekmingai vežasi A. Pompikienė.

E. Trakinaitė stengiasi pralenkti savo konkurentą V. Cibulskį.

J. Šefeltaitė lyg truputį pailso. Bet gauname žinių, kad ji nemananti jokiū būdu nusileisti E. Trakinaitėi. Ji žadanti žut but ją pavyti. Linkime visiems pasisekimo.

Kontestantų lentelė:

1.	J. Jozapaitė	7610
2.	Vl. Cibulskis	5800
3.	E. Trakinaitė	4575
4.	J. Šefeltaitė	2420
5.	A. Kasinskaitė	1775
6.	P. Zimitravičius	1725
7.	A. Pompikienė	1080
8.	G. Minatienė	1050
9.	J. Žukauskas	800
10.	J. Juška	470
11.	V. Jereckienė	250
12.	J. Čaponis	150

“Laivo” Kontesto Komitetas.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. p. P. Vilkickui. — Dėkui Tamstai už klausimus. Jie bus “Laive” iš eilės aiškinami.

J. M. p. J. Kareivai. — Tamstos laiškas negalima tinkamai suprasti, nes labai neaiškiai parašytas. Gal malonėtumėte rašyti rašalu ir aiškiau.

J. M. p. U. B. iš Pittsburgo. — Knygutės apie Šv. Onos stebuklingus vaistus neturime. Į klausimus atsakysime iš eilės.

J. M. p. Dilgėlei iš Kauno. — Dėkui Tamstai už korespondenciją. Patalpinsime. Prašome ir toliau mus neužmiršti.